

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4624/2022
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Гордане Џакула, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против тужених „Медијска мрежа“ д.о.о. из Београда, ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Игор Исаиловић, адвокат из ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 6/22 од 20.01.2022. године, у седници већа одржаној 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужених, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 6/22 од 20.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 6/22 од 20.01.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за трошкове ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 81/19 од 28.09.2021. године, првим ставом изреке, дозвољено је субјективно преиначење тужбе од 26.03.2021. године. Другим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезани тужени „Медијска мрежа“ д.о.о. Београд и ББ из ... да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете у виду душевних болова због повреде части и угледа, исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2021. године, до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавежу тужени „Медијска мрежа“ д.о.о. Београд и ББ из ... да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде части и угледа исплати износ од још 390.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.09.2021. године до исплате. Четвртим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени ВВ да изреку и увод правоснажне пресуде у овој парници објави без коментара и одлагања о свом трошку, најкасније у другом наредном броју дневног листа „Српски телеграф“ од дана када је пресуда правоснажна. Петим ставом изреке, делимично је одбијен тужбени захтев тужиље у преосталом делу у коме је тражила да тужени ВВ јавно објави правоснажну судску одлуку у целини. Шестим ставом изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 97.600,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 6/22 од 20.01.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужених и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и четвртом изреке. Другим ставом изреке, преиначено је решење о трошковима поступка из става шестог изреке првостепене пресуде и обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 68.600,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење, до исплате. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући у смислу наведене законске одредбе, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као о изузетно дозвољеној, с обзиром да у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе. Правно питање на које се у ревизији указује није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за утврђену чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, имајући у виду предмет тражене правне заштите, а уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању.

Са напред наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС број 83/14, 58/15 и 12/16) прописано је да је ревизија дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде.

Како се ревизијом побија другостепена пресуда којом је тужбени захтев делимично усвојен, ревизија није дозвољена, према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка није основан, будући да одговор тужиље на ревизију није био нужан и неопходан, те јој не припада право на накнаду трошкова тог поступка, у смислу одредбе члана 165. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**